

[Statsministeren.]

skrænkes under Hensyn til Vigtigheden af den anden Side af deres Gerning; navnlig lægger jeg Vægt paa deres Virksomhed med Hensyn til Afholdelse af Instruktionskursus og Vejledning for de grønlandske Kateketer.

Hvad angaar Mulighederne for at komme omkring i Distriktet, er de naturligvis begrænsede. De Transportmidler, der findes, er jo fortrinsvis Motorbaade, tilhørende Kolonibestyrere og andre, som nødvendigvis maa have dem til Raadighed, og det er vel indtil videre nødvendigt at benytte det Materiel, der i saa Henseende raades over. Naturligvis, hvis Virksomheden kræver det, maa vi efterhaanden gaa til Udvidelser paa dette Omraade, men vi skal jo drive en økonomisk forsvarlig Virksomhed — det maa ogsaa tages i Betragtning. Saa længe der synes at være Materiel nok til den nødvendige Transport, vil jeg ikke antage, nogen har noget imod, at man søger at klare sig dermed, men det staaer mig klart, at denne Virksomhed er af en saadan Vigtighed, at man om fornødent ogsaa paa dette Omraade maa skride til Udvidelser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Naturfredning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1937).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Statsministeren (Stævning): Jeg skal tillade mig at forelægge Forslag til Lov om Naturfredning, saaledes som dette Forslag nu foreligger efter længere Tids Behandling i Folketinget, hvor det er vedtaget med Tilslutning fra de forskellige Partier med kun 4 Stemmer imod.

Den hidtil gældende første danske Lov om Naturfredning daterer sig fra 8. Maj 1917 og har vel i det hele efter Omstændighederne virket tilfredsstillende. Ønsket om en Revision er dog rejst for adskillige Aar siden, og efterhaanden er dette Ønske trængt ud i saa vide Kredse, at det vil være

at betragte som et almindeligt Folkeønske, at der sker Udvidelser af Befolkningens Adgang til Naturen, en Trang, der jo særlig har givet sig Udtryk i de senere Aar, hvor Friluftsliv og Friluftsovelser, Badning og alt saadant i højere Grad har vundet Befolkningens Interesse. Dette i Forbindelse med den ofte meget uheldige Bebyggelse af Landets Kyster og Skovegne bevirker, at den bestaaende Naturfredningslov ikke forslaar som Værn om Landets Naturværdier.

Loven af 1917 hviler jo paa et særlig nationalt Grundlag, hvad angaar Sagernes Behandling gennem Nævn og Bestemmelserne om disses Virksomhed. Paa dette Omraade foreslaas ikke nogen principiel Forandring, og der er kun faa nye Bestemmelser. Hvad der derimod formentlig vil vække almindelig Interesse, er de nye Bestemmelser, som tilsigter uden Krav om Fredningskendelse, det vil sige, uden at der rejses Spørgsmaal om Erstatningsudredelse, at muliggøre Bevarelse af Landets historiske Fortidsminder og af de for Befolkningens Friluftsliv og for Turistlivet betydningsfulde Naturværdier. Bestemmelserne om disse udvidede Rettigheder findes i Lovforslagets §§ 22, 23, 24, 25 og 30. De paa-gældende Bestemmelser hviler paa den af den juridiske Videnskab godkendte Betragtning, at Lovgivningen frit kan paa-lægge Ejere af faste Ejendomme almindelige Begrænsninger i deres Raadighed over disse, og paa Erkendelsen af, at det Tidspunkt nu sikkert maa siges at være inde, da man af Hensyn til Befolkningens Interesser fastslaar de Begrænsninger, som maa anses for at være forsvarlige. Man er jo ikke ukendt med den uheldige Virkning, som Bebyggelsen af mange Kystarealer har haft, og det er derfor utvivlsomt nødvendigt at faa videregaaende Bestemmelser til Sikring og Beskyttelse af det, der endnu er tilbage.

Med Hensyn til Lovforslagets Enkelt-heder skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger. I § 2 fastslaas det, at alle jordfaste Fortidsminder, saasom Gravhøje, Gravpladser, Sten-dysser og Bautastene er fredede, og det Indgreb, som ved denne Bestemmelse gøres i Grundejernes Rettigheder, er saa ringe, at der formentlig ikke heroverfor kan rejses nogen Indvending. Ved en i Folke-tinget indført Ændring søges der endvidere Adgang til at øve en vis Censur over for Bebyggelsen i umiddelbar Nærhed af Fortidsminder; man har herved sikkert haft for Øje de uheldige Virkninger af Bebyggelsen, som man har konstateret paa Dybbøl Banke og ved Jelling-Højene.